

Se entona el cántico “Yehí Shalom” (Pág. 534), y después “Aní Lishmaj Ahalel”:

אָנִי לְשִׁמְךָ אֶהְיֶה, וְאֲשִׁיר לְךָ יוֹם וָלַיִל, בְּנִעִימָה
בְּאִימָה, בְּתוֹךְ קָהֵל עַדָּת יִשְׂרָאֵל:

רַחוּם וְאִין בְּלַעֲדָךְ, שְׁמִיחַ נֶפֶשׁ עַבְדְּךָ, וּבְנוֹ הַנוֹלָד
לוֹ, יִשְׁמְרֶהוּ מִלְּאָךְ הַגּוֹאֵל:

פָּדֶה לְבִנְךָ הַבְּכוֹר, לַעֲדָתְךָ חַי זָכֹר, בְּזָכוֹת אֱלֹהֵינוּ,
מִלְּאָךְ הַבְּרִית שָׁמוּ הָאֵל:

El Cohén coge al niño y pregunta al padre: בְּנֶךָ זֶה בְּכוֹר הוּא?

Contesta el padre: כֵּן

El Cohén:

בְּמֵאֵי בְּעִית טַפִּי, בְּבִנְךָ בְּכוֹרְךָ אוֹ בְּחִמְנָשָׁה
סְלָעִים דְּמַחֲיֵבְתָּ לְפָדוֹת בְּהֶן?

Contesta el padre: בְּבִנִּי בְּכוֹרִי

Pregunta el Cohén a la madre del niño

בְּנֵךְ זֶה בְּכוֹר? שְׁמָא יִלְדָתָ לְפָנָיו בֵּן אַחֵר אוֹ
שְׁמָא הַפֶּלֶת?

Responde la madre:

זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי, לֹא יִלְדָתִי וְלֹא הַפֶּלֶתִי לְפָנָיו:

Dice el Cohén:

זֶה הֵבֵן בְּכוֹר הוּא, וְהִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה
לְפָדוֹתוֹ, וְשָׁנְאָמֵר (במדבר יח, טז): "וּפְדוּיֹו מִבֶּן-חֵדֶשׁ
תִּפְדֶּה, בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ, עֲשִׂימֵהוּ הַיּוֹם הַזֶּה הוּא": כְּשֶׁהָיִיתָ בְּמַעֵי אִמִּי,
הָיִיתָ בְּרֵשׁוֹת אָבִיךָ שֶׁבַּשְּׁמִימִים וּבְרֵשׁוֹת אָבִיךָ
וְאִמִּי, עֲכָשְׁיוֹ אֶתָּה בְּרֵשׁוֹתִי, שְׂאֵנִי כֹהֵן וְאָבִיךָ
וְאִמִּי מִבְּקָשִׁים לְפָדוֹתָךְ, שְׂאֶתָּה בְּכוֹר מִקְדָּשׁ,
שָׁכֵן כְּתוּב (שמות יג, א-ב): "וַיִּדְבֹּר יְהוָה יֵהְיוּ
אֶל-מִשָּׁה לֵאמֹר: קִדְּשִׁי לִי כָל-בְּכוֹר, פֶּטֶר
כָּל-רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה, לִי הוּא":

El padre toma el dinero en su mano y dice:

אֲנִי רוֹצֶה לְפָדוֹתוֹ, שָׁכֵךְ כְּתוּב בַּתּוֹרָה (במדבר יח, טו):
"אִךְ פָּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם: וּפְדוּיֹו
מִבֶּן-חֵדֶשׁ תִּפְדֶּה,

בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף תַּמְשֹׁת שְׁקָלִים בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ,
עֲשָׂרִים גֶּרָה הוּא":

בְּרֵשִׁית מוֹרֵי וְרִבּוֹתֵי:

Se responde:

שָׁמַיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהוּאֲרָח יֵאֱהוּנָהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ, עַל פְּדִיוֹן הַבֵּן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהוּאֲרָח יֵאֱהוּנָהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁחֵיֵינוּ, וְקִיָּמָנוּ, וְהִגִּיעָנוּ, לְזִמְן הַזֶּה:

Se lo entrega al Cohén y dice:

זֶה פְּדִיוֹן בְּנִי בְּכוֹרִי:

El Cohén acepta el dinero y dice:

קִבַּלְתִּי מִמֶּךָ תַּמְשָׁה סְלָעִים אֵלַי בְּפְדִיוֹן בְּנִי זֶה.
וְהִירִי הוּא פְּדוּי בָּהֶן כֹּדֶת מִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל:

El Cohén coloca sus manos sobre la cabeza del infante y dice:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֵׁם שְׁזָכָה הַבֵּן הַזֶּה לְפָדְיוֹן, כִּף יִזְכָּה
לַתּוֹרָה, וְלַמִּצְוֹת, וְלַחֻשָּׁה, בְּחַיֵּי אָבִיו וּבְחַיֵּי אִמּוֹ,
אִמּוֹ, כִּן יְהִי רָצוֹן:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דִּבֶּר
אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרַכְךָ
יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ |
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ: יִשָּׂא יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ | פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי
עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם:

Se coge la copa de vino y se bendice:

סְבִרֵי מֶרְנָן:

Se responde: לְחַיִּים

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
בוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן.

Beberá el vino:

*****